

13. CERCANT-LA (AMB DÍDAK)

/Dídak/

A vegades penso que la vida és sincera i torna a donar l'oportunitat de veure-la. Vull ser feliç tenir somriures sempre i tal vegada el teu Déu no ho pugui entendre. Cal donar a pensar al món la meua obra i pensar que si tu vols la pots donar de sobra. Dóna'm llibertat et donaré respecte, dóna'm una sola ma i et donaré l'afecte.

/Vicen-T/

Sovint et tenia, però prompte desapareixies, ja no sé què faries o si a un altre pertanyies. No entenc el perquè de mi t'allunyares, per la meua ignorància et marxares? Per abusar de tu en situacions varies? Per omplir de somriures les meues butxaques? Avui t'estic cridant perquè mira, escolta, el que és, desig i vull que la meua vida... Vull que la meua vida siga estar amb tu i que ni el temps s'encarregue de separar-me de tu. Però desig que aparegues i ja d'una vegada, que visquem la vida al límit sense llàgrimes tal vegada. Sóc feliç quan et veig aparèixer, però és que al girar el cantó et tornes a perdre, i ja no sé que fer per a poder-te tindre si em deprecies cada vegada que et mire. *I porte tant de temps sense veure't, i és que és tant temps sense veure't!* Et trobe a faltar, vull tornar a ser jo, els que em coneixen, saben que aquest no és el meu jo. El Vicent que tu coneixes, és el somrient, però és que des que no la tinc, estic trist i dolent. Escriptura la meua *novia*, tristesa com a companyia, soledat la meua fidel amiga, llàgrimes era el dia a dia. I aquesta era la meua rutina i no va ser per culpa de les dones fou per culpa d'aquelles tant roïnes companyies que tinguí quan em sentia sol i m'assentava en aquell banc a veure la vida passar i al meu futur de color blanc. Avui m'alce i camine al costat d'ella, avui ja no caic i tot ho converteix en una meravella. Avui somric per la vida que tinc, vinga, perquè si no quan vaig a somriure? *Quan muiga?*